

Birthe Hansen (SF):

Formelt er socialministeren vel garderet med sin bemærkning om tekstændringen, men bestemt ikke moralsk. Firkløverpartierne, der den 25. maj 1982 stemte for SFs beslutningsforslag om afskaffelse af laveste invalidepension, har nu efter at have sat sig til rette på ministertabureterne skiftet holdning, eller har det aldrig været deres mening at afskaffe laveste invalidepension? Har de kun brugt SFs beslutningsforslag til at drille den daværende regering med? Noget kunne tyde på det. Er det rimeligt og ansvarligt, at man løber fra følgende udtalelser i folketingssalen:

Den socialpolitiske ordfører for det konservative folkeparti gav bl.a. udtryk for, at man ikke gik ind for noget fra folketingets talerstol, som man ikke bagefter stod ved. Venstres socialpolitiske ordfører sagde bl.a., at de selvfølgelig stod ved de udgifter, som var forbundet med at gennemføre beslutningsforslaget, og henviste til, at pengene kunne tages af lovreserven. Den socialpolitiske ordfører for centrum-demokraterne gik allerede i 1975 ind for afskaffelse af laveste invalidepension. Og den socialpolitiske ordfører for kristeligt folkeparti gav udtryk for, at de umiddelbart kunne gå ind for afskaffelse af laveste invalidepension.

Er det folkestyret, når det er værst? Hvad er det, der har fået de socialpolitiske ordførere fra firkløverpartierne til så totalt at ændre holdning?

Finansministeren (Christophersen):

Jeg tror, jeg kan forklare problemerne, som er rejst her, forholdsvis let, for under de forhandlinger, der blev ført i august måned, gav den tidligere finansminister jo forklaringen på, hvordan man kunne opnå denne besparelse. Det vil jeg gerne have lov at gentage. På det finanslovsforslag, der blev fremsat den 16. august, var der opført en lovreserve på 550 mill. kr. Den tidligere regering forudsatte, at der inden for rammerne af denne lovreserve skulle afholdes en udgift på 320 mill. kr., såfremt B 33 skulle gennemføres. Den nuværende regering vil gerne begrænse lovreserven med 320 mill. kr. Hvis det er sådan, at B 33 koster 320 mill. kr., ja, så spares det beløb altså. Hvis B 33 ikke kostede så meget som én eneste krone, så sparer vi alli-

gevel 320 mill. kr. på lovreserven, for så var det beløb jo overflødigt, fru Aase Olesen.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg håber, at denne fremstilling kommer til invalidepensionisternes kendskab ude i landet. De vil med interesse konstatere, med hvilken kynisme man herinde behandler deres problemer.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Svaret, jeg fik, var af rent teknisk art; der blev ikke svaret på det moralske.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Fru Birthe Hansen sagde, at dette her var politik, når det var værst. Jeg vil nærmere kalde det politik på vrangen, og jeg vil godt spørge en af regeringsrepræsentanterne: hvor mange stemmer regner man med man har, når man engang under finanslovdebatten skal stemme om denne tekstanmærkning? Har man fru Lis Møllers stemme med? For ellers må jeg bede de herrer om at læse, hvad fru Lis Møller har sagt under behandlingen: at hun står ved, hvad hun siger heroppe fra talerstolen.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg vil godt om det rent moralske problem gøre opmærksom på, at denne regering står i en endnu dårligere økonomisk situation, end det var oplyst over for folketinget. (*Protester*). Det nytter ikke noget, at den nuværende opposition ikke vil vedkende sig sin del af svaret for den situation, vi nu står i. Vi står i en situation, hvor skønnet for finanslovsunderskuddet i 1983 ligger betydeligt over det skøn, man opererede med i foråret 1982. Det vil og kan ingen benægte. Derfor vil man se, at denne regering på dette som på andre områder har sagt til folketinget, at af bitter økonomisk nød er man nødt til at reducere de forventninger, som folk måtte have haft til det offentlige servicesystem. Vi kan da finde mange andre områder, hvor denne regering også kommer med nødvendige begrænsninger, fordi vores problem er, at det offentlige mangler penge.